

1. Αναβάφτιση

Λόγια φτωχά βαφτίζονται στην πίκρα και στο κλάημα
βγάζουν φτερά και πέτονται πουλιά και κελαηδάνε

Και κειος ο λόγος ο κρυφός τής λευτεριάς ο λόγος
αντίς φτερά βγάζει σπαθιά και σκίζει τους αγέρες

2. Κουβέντα με ένα λουλούδι

Κυκλάμινο-κυκλάμινο στου βράχου τη σχισμάδα
πού βρήκες χρώματα κι ανθείς πού μίσχο και σαλεύεις

Μέσα στο βράχο σύναξα το γαίμα στάλα-στάλα
μαντήλι ρόδινο έπλεξα κι ήλιο μαζεύω τώρα

3. Καρτέρεμα

Έτσι με το καρτέρεμα μεγάλωσαν οι νύχτες
που το τραγούδι ρίζωσε και ψήλωσε σαν δέντρο

Κι αυτοί μες απ' τα σίδερα κι αυτοί μακριά στα ξένα
κάνουν πικρό να βγάλουν το "αχ" και βγαίνει φύλλο λεύκας

4. Λαός

Μικρός λαός και πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια
για όλου του κόσμου το ψωμί το φως και το τραγούδι

Κάτω απ' τη γλώσσα του κρατεί τους βόγγους και τα ζήτω
κι αν κάνει πως τα τραγουδεί ραγίζουν τα λιθάρια

5. Μνημόσυνο

Στη μια γωνιά στέκει ο παππούς στην άλλη δέκα εγγόνια
και στο τραπέζι εννιά κεριά μπηγμένα στο καρβέλι

Μάνες τραβάνε τα μαλλιά και τα παιδιά σωπαίνουν
κι απ' το φεγγίτη η Λευτεριά τηρά κι αναστενάζει

6. Αυγή

Λιόχαρη Μεγαλόχαρη της άνοιξης αυγούλα
και που 'χει μάτια να σε ιδεί να σε καλωσορίσει

Δυο κάρβουνα στο θυμιατό και δυο κουκιά λιβάνι

κι ένας σταυρός από καπνιά στ' ανώφλι της πατρίδας

7. Δε φτάνει

Σεμνός και λιγομίλητος εθαύμαζε την πλάση
κι η σπάθα τον κεραύνωσε κι ως λιώντας εβρυχήθη

Τώρα δε φτάνει του η φωνή δε φτάνει του η κατάρα
για να λαλήσει το σωστό του πρέπει καριοφίλι

8. Πράσινη μέρα

Πράσινη μέρα λιόβολη καλή πλαγιά σπαρμένη
κουδούνια και βελάσματα μυρτιές και παπαρούνες

Η κόρη πλέκει τα προικιά κι ο νιος πλέκει καλάθια
και τα τραγιά γιαλό-γιαλό βοσκάνε τ' άσπρο αλάτι

9. Συλλείτουργο

Κάτω απ' τις λεύκες συντροφιά πουλιά και καπετάνιοι
συλλείτουργο αρχινήσανε με τον καινούργιο Μάη

Τα φύλλα φέγγουνε κεριά στ' αλώνι της πατρίδας
κι ένας αϊτός από ψηλά διαβάζει το Βαγγέλιο

10. Το νερό

Του βράχου λιγοστό νερό απ' τη σιωπή αγιασμένο
απ' το καρτέρι του πουλιού τη σκιά της πικροδάφνης

Κρυφά το πίνει η κλεφτουριά και το λαιμό σηκώνει
σαν το σπουργίτι και βλογά τη φτωχομένα Ελλάδα

11. Το κυκλάμινο

Μικρό πουλί τριανταφυλλί δεμένο με κλωστήτσα
με τα σγουρά φτεράκια του στον ήλιο πεταρίζει

Κι αν το τηράξεις μια φορά θα σου χαμογελάσει
κι αν το τηράξεις δυο και τρεις θ' αρχίσεις το τραγούδι

12. Λιγνά κορίτσια

Λιγνά κορίτσια στο γιαλό μαζεύουνε τ' αλάτι
σκυφτά πολύ, πικρά πολύ - το πέλαο δεν το βλέπουν

Κ' ένα πανί, λευκό πανί, τους γνέφει στο γαλάζιο
κι απ' το που δεν το αγνάντεψαν μαυρίζει απ' τον καημό του

13. Τ' άσπρο ξωκλήσι

Τ' άσπρο ξωκλήσι στην πλαγιά κατάγναντα στον ήλιο
πυροβολεί με το μικρό στενό παράθυρό του

Και την καμπάνα του αψηλά στον πλάτανο δεμένη
την εκουρντίζει ολονυχτίς για του Αη Λαού τη σκόλη

14. Επιτύμβιο

Το παλικάρι που 'πεσε με ορθή την κεφαλή του
δεν το σκεπάζει η γης ογρή σκουλήκι δεν τ' αγγίζει

Φτερό στη ράχη του ο σταυρός κι όλο χυμάει τ' αψήλου
και σμίγει τους τρανούς αϊτούς και τους χρυσούς αγγέλους

15. Εδώ το φως

Σε τούτα εδώ τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνει
μηδέ αλυσίδα στου Ρωμιού και στου αγεριού το πόδι

Εδώ το φως εδώ ο γιαλός χρυσές γαλάζιες γλώσσες
στα βράχια ελάφια πελεκάν τα σίδερα μασάνε

16. Το χτίσιμο

Το σπίτι αυτό πώς θα χτιστεί τις πόρτες ποιος θα βάλει
που 'ναι τα χέρια λιγοστά κι ασήκωτες οι πέτρες

Σώπα τα χέρια στη δουλειά τρανεύουν κι αυγαταίνουν
και μην ξεχνάς ολονυχτίς βοηθάν κι οι αποθαμένοι

17. Ο ταμένος

Εδώ σωπαίνουν τα πουλιά σωπαίνουν κι οι καμπάνες
σωπαίνει κι ο πικρός Ρωμιός μαζί με τους νεκρούς του

Και άπα στην πέτρα τής σιωπής τα νύχια του ακονίζει
μονάχος κι αβοήθητος της λευτεριάς ταμένος

18. Τη ρωμιοσύνη μην την κλαις

Τη ρωμιοσύνη μην την κλαις εκεί που πάει να σκύψει

Γ. Ρίτσος, Δεκαοχτώ λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τετάρτη, 13 Οκτώβριος 2010 21:05

με το σουγιά στο κόκκαλο με το λουρί στο σβέρκο

Να τη πετιέται αποξαρχής κι αντρειεύει και θεριεύει
και καμακώνει το θεριό με το καμάκι του ήλιου.

Γ. Ρίτσος, Δεκαοχτώ λιανοτράγουδα της πικρής πατρίδας